

Sayın Rektör Yardımcısı Hocamız,

Saygıdeğer Dekan hocam,

Kıymetli Sanatsever Dostlar,

Değerli katılımcılar,

Güzel Sanatlar Fakültemizin düzenlemiş olduğu festivale katkılarınızdan ve katılımlarınızdan dolayı teşekkür ediyorum. Hoş geldiniz, sefâlar getirdiniz.

Düzenlenen bu festival çerçevesinde müzik, resim ve sinema alanlarında değerli çalışmalar takdim edilecektir. Umarım keyifle tâkip edersiniz.

Kıymetli katılımcılar takdir edersiniz ki sanat evrensel bir dile sahip olduğundan insanlık âleminde genel kabul görebilen bir alandır. Sanatsal faaliyetler, dünyanın hem doğusunda hem batısında hep yüce bir çaba olarak değerlendirilmiştir.

Sanatsever dostlarım! Uzmanlık alanımdan yola çıkarak sanat alanında faydalı olabilecek bazı bilgileri ve fikirlerimi sunmak istiyorum.

Tasavvuf düşüncesinin öncü isimlerinden **Mevlâna**, “Musiki Allah Âşıkları için ruhun gıdasıdır” der. Başka bir sözünde de: “Mûsîkî Allah’ın lisanıdır,” der.

Tabii bunu sadece bizimkiler demiyor. Batıdan **Beethoven** “Müzik ilâhî bir sanattır” diyor. Batıdan başka bir isim olan **Weber** “Müzik insan ruhunun dilidir” diyor. Yunan medeniyetinin kurusu isimlerinden olan **Aristoteles** “Jimnastik beden için ne kadar gerekliyse müzik de ruhun disiplini için gereklidir” demektedir. **Konfüçyüs** “Müziğe sahip olan kişi kalbini ıslah eder” diyor.

Mevlânâ’nın hocası **Şems-i Tebrîzî** de diyor ki: Musikin ritminde bir sır saklıdır. Eğer onu ifşa etseydim dünya alt üst olurdu.

Yine **Mevlânâ** *Dîvân-ı Kebîr*indeki bir gazelinde:

“Hiç biliyor musun? Rebâb ne diyor, gözyaşlarıyla yanıp kavrulmuş ciğerlere ne söylüyor? Diyor ki etinden uzak düşmüş bir deriyim ben, nasıl ağlamayayım, nasıl dertlenmeyeyim ayrılıktan? Hem Hak’dan koptuk cihana geldik evvela, Ve sonunda tekrar O’na döneceğiz. Rebâbın, kemanın şu dosdoğru sesi, ister Türk ülkesinden olsun, ister Rum ülkesinden, ister de Arap ülkesinden; şâyet âşıklar içinse onun dilinedir, onun dilidir.”

Mevlânâ der ki: "...Hikmet sahibi kimseler/filozoflar (Örneğin Pisagor): "Bu Musiki nağmelerini gökyüzünün dönüşünden aldık' derler.

"Halkın Tambur'la çaldığı, sesle söylediği ezgiler,
Gökyüzünün dönüşünün sesidir." (Mesnevi)

Kıymetli sanatsever dostlarım! Mevlevilikte "semâ" tâbîri önemli bir yer tutar. Semâ Arapça kökenli bir kelime olup "işitmek, dinlemek manasına gelir." Peki nasıl oldu da dinlemek bir raks ismi haline geliverdi?! Evet, gökyüzünün dönüş sesini işittiklerinden dolayı kendilerinden geçip dönmeye başladılar, semazenler. Bu orkestraya, bu senfoniye bu musika-i Rabbânî'ye uyum sağlamak için, bu tınıya ahenkli bir şekilde katılmak için semâa kalktırlar. Bu tür müzik için farklı kulak eşikleri, farklı desibeller söz konusudur. Buna "yüksek perdeden müzik" denilebilir. Herkesin kolaylıklar idrak edebileceği cinsten, türden bir müzik değil, bu.

Batıdan bir düşünür olan **Eflatun**, "Nâğmeler ve mûsikîdeki vezinler, ölçüler insana ruhunda fevkalâde te'sîrler bırakmaktadır. Şâyet doğru bir şekilde değerlendirilirse ruhta çok güzel âlemler oluşturabilir ve en latîf-ince hisler kazandırabilir" der.

Doğudan bir ârif olan **İmam Gazzâlî** musiki ve resim hakkında şunları söyler: "Udun ve evtârının/tellerinin, baharın ve ezharının/çiçeklerinin tesir eylemediği bir kişinin mizâcı/psikolojik yapısı o kadar fâsidedir ki/bozuktur ki bunun ilacı yoktur."

İmam-ı Gazzâlî'nin burada bahsettiği müzik şehvî, hayvanî duyguları harekete geçiren müzik değildir, elbette. Onun bahsettiği müzik, rûhun güzelleşmesinden, ince duygular kazandıran müziktir. Gazzâlî'nin bahsettiği bahar ve ezhâr'dan kasıt da kâinattâki görseller ve resim sanatıdır. Bambaşka bir sanat ekolü, bambaşka bir hârikulâdelik.

Değerli sanatseverler! Müzik eski bir ilim dalı olduğundan dolayı eski kaynaklarda tafsilatlı bir şekilde ele alınmıştır. Sinema ise yeni bir ilim dalıdır. Onun değerlendirilmesini yapmak da bize düşer.

Sinema aslında hepimizin, yânî tüm insanların her gün sahnelerinde yer aldığımız bir alandır. Her birimiz başrolünü oynadığımız birer sinema filmine sahibiz. Bu filmin tüm sahneleri kayıt altına alınmaktadır. Günümüzde harddisklerden kayıtlarını çıkartırlar ve izlettirirler. Geleneğimize göre, başrolünde oynadığımız filimlerin senaryoları "a'yân-ı sâbite" denilen harddisklerde mevcûddur. Seyretme ihtiyacı hâsıl olduğunda

bilgisayarın sahibi harddisklerin sahibi masaüstüne bu filimlerin ikonlarını masaüstüne alır ve tıklamaya başlar. İslâm kültüründe buna “şehâdet âlemi” derler. Tasavvuf şiirinin önemli isimlerinden olan Üstâd Ahmed-i Hânî bu minvâlde “Herkes bu zamanda kendi duvarının mîmârıdır” der. Yanî her kes kendi senaryosunu önemli ölçüde kendisi yazar.

Siz değerli sanatsever arkadaşlara bir teklifte bulunmayı arzuluyorum. Özellikle sinema alanı ile ilgili olanlara. İslam düşüncesinin ve medeniyetinin kurucu metinlerinden olan Mevlânâ'nın Mesnevî'si sanata ilhâm kaynağı olması cihetiyle çok değerli bir kaynak eserdir. Bu eserden rahatlıkla yüzlerce filmin uyarlanabileceğini düşünüyorum. Bu kadar farklı duygulara sahip başka bir şahsiyetin mutlaka değerlendirilmesini talep ve rica ediyorum.

Evet, kıymetli sanatsever dostlarım. Tarih boyunca sanat denilince ilk akla gelen şeyler bunlardı. Şimdilerde durum biraz değişir oldu. İnşallah eski âlemine tekrâr geri döner. Güzel Sanatlar Fakültemizin düzenlemiş olduğu bu festivalin güzel hislere vesîle olmasını diliyorum, hepinize sağlıklı ve neşeli günler temennî ediyorum.